

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΑΝΟΣ

Ἄριθμὸς 343 • Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2008

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4252

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Έγκύκλιος Πάσχα: «*Ἡ Πορεία μας πρὸς τὴν Ὁγδόην Ἡμέραν καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Θεομητορικὴ Ἐλεημοσύνη*» 153
- Ἡ 29ῃ ἐπέτειος τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ 155
- Ποιμαντικὲς Ἐπισκέψεις 158
- Συγκέντρωσις-Διάλεξις: «*Ἀγάπη καὶ Προσφορὰ*» 160
- Οἱ Ἅγιοι τῆς Μονῆς μας θαυματουργοὺν 162
- Ὁ Ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων 164
- «*Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ*» 167
- Ἡ ὀγδόη ἐπέτειος Κοιμήσεως τῆς Καθηγουμένης Γερ. Κυπριανῆς 169
- «*Ἡ Δούλη τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Φόβος τοῦ Θεοῦ*» 170
- Ἐπίσκεψις στὴν Ἰταλία 172
- Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐтна 173
- Ἐπίσκεψις στὶς Φυλακὲς Δομοκοῦ 174
- Κουρῆς Μοναχῶν 175
- «*Εἶπε Γέρον*» - Ἡ σωτηρία Ἐπαφῆ μετὸν Θεοῦ 176

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἡ Ἀναστήλωσις τῶν Εἰκόνων.

Φορητὴ Εἰκόνα ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίας Σκέπτης τῆς Θεοτόκου Κνιαζεβο Σόφιας Βουλγαρίας.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἀπὸ τὴν Λιτάνευσι τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων

στὴν Μητροπολιτικὴ Ἔδρα τῶν Ἐνισταμένων.

Φυλὴ Ἀττικῆς, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, 3/16.3.2008.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς, Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080.
- E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰσοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἡ Πορεία μας πρὸς τὴν Ὁγδὴν Ἡμέραν καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Θεομητορικὴ Ἐλεημοσύνη

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας:

«ΑΥΤΗ ἡ Ἡμέρα, Ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος: ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν Αὐτῇ»¹!...

«Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε Καινὰ τὰ Πάντα»²!...

Καινὸς ὁ τάφος... Καινὲς οἱ σινδόνες... Καινὴ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας... Καινὸν τὸ Γένος μας... Καινὸς ὁ οὐρανὸς... Καινὴ ἡ γῆ... Καινὴ ἡ κτίσις... Καινὰ τὰ πάντα...

Ἄς κοιτάξωμε γύρω μας! "Ὅλα εἶναι τερπνά! "Ὅλα εἶναι εὐδὴ! "Ὅλα εἶναι δροσάδη! "Ὅλα εἶναι χαριέστατα καὶ πανευφρόσυνα!

Φαίνονται ὡσάν νὰ συνανεστήθησαν μετὸν Χριστὸν μας καὶ αὐτὰ ὡσάν νὰ ἐξωντάνευσαν ἀπὸ τὴν νέκρωσιν τοῦ χειμῶνος καὶ σκιροῦν ἐν ἀγαλλιάσει, καθὼς προσφέρουν τὰ κάλλιστα καὶ ἐξαιρετὰ δῶρα τῆς γλυκυτάτης ἀνοιξέως στὸν ζωδόχο Τάφο.

Καινὰ τὰ πάντα!... Καινὰ ἄς εἶναι καὶ τὰ ἄσματά μας πρὸς τὸν ὠραιότατο καὶ δεδοξασμένο καὶ ἠλιόμορφο Σωτῆρα μας.

* * *

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ Ἄσμα Καινόν...»³!... Καὶ στὸ ἐξῆς, «ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν»⁴!...

Ἡ ὁδὸς τῆς Καινῆς κατὰ Χριστὸν Ζωῆς ἔχει πλέον ἀνοίξει. Ἀνεστήθη ὁ Θεὸς καὶ διεσκορπίσθησαν οἱ ἐχθροὶ Του⁵!

Τώρα μᾶς ἐδόθη ἡ ὑψίστη δωρεὰ νὰ μετέχωμε τοῦ ἀναστημένου Σώματος τοῦ Κυρίου μας: νὰ μετέχωμε τῆς θείας Δόξης διὰ τῆς ἀχράντου Σαρκὸς Του: νὰ μετέ-

χωμε τῆς ὄντως Ζωῆς διὰ τῆς ἀνθρωπότητός Του, τῆς ἀνακαινισμένης καὶ ὁμοθέου.

Ἡ ἀνθρωπίνη Φύσις τοῦ Σωτῆρος μας ἀναδείχθηκε διὰ τῆς Ἀναστάσεως

«ὡσάν ἓνα μεθόριον ἀνάμεσα εἰς τὸν

Κτίστην καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κτίσματα: καὶ πέρνουσα αὐτὴ (ἡ Φύσις) εἰς τὸν ἐάντὸν Της ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς τοῦ Θεοῦ δόξης καὶ μακαριότητος, τὸ συγκερνᾷ⁶ τρόπον τινὰ καὶ οὕτω διὰ μέσου ἐαυτῆς μεταδίδει τὴν δόξαν ταύτην καὶ μακαριότητα εἰς ὅλους τοὺς μακαρίους Ἀγγέλους τε καὶ ἀνθρώπους»⁷.

Ἦ δόξες! Ὡ λαμπρότητες! Ὡ μεγαλεῖα τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας!... Ὦντως, αὐτὴ εἶναι ἡ Ἡμέρα, τὴν ὁποία ἐποίησε ὁ Κύριος! Καὶ τώρα μὲν, ἡ Ἡμέρα αὐτὴ, ἡ θεοδόξατος Κυριακὴ, εἶναι εἰκὼν τοῦ Μέλλοντος Αἰῶνος: τότε δέ, θὰ εἶναι ὁ Ὁγδοὸς Αἰὼν τῆς Μελλούσης Ζωῆς.

* * *

«Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν Αὐτῇ»¹!

Καὶ στὸ ἐξῆς, ὅλες οἱ δόξες τῆς θείας Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ εἶναι προσιτὲς σὲ ὅλους ἐμᾶς διὰ μέσου τῆς θερμῆς καὶ ἐγκάρδιας ἀγάπης μας πρὸς Ἐκεῖνον, τὸν Ἐνα, τὸν Μοναδικόν, τὸν Ἠγαπημένον.

Φιλούμενος ἀπὸ ἐμᾶς, κοινοποιεῖ τὴν δόξα Του στοὺς φίλους Αὐτοῦ.

✚ «Υμείς φίλοι μου έστε... οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους...»⁸.

Σήμερα, με τὴν ζωηρὰ φλόγα τῆς Ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριό μας, προσκυνοῦμε ἐν ἀγαλλιάσει καὶ εὐφροσύνῃ τὴν Ἀνάστασι Του, διότι καταργήθηκε ὁ Ἄδης καὶ ὁ Θάνατος, αὐτὸς ὁ «ἔσχατος ἔχθρος»⁹.

Τοιουτοτρόπως, ζωοποιεῖται πλέον καὶ θεοῦται τὸ σῶμα μας, τὸ ὁποῖο εἶχε νεκρωθῆ ἀπὸ τὴν **ἐμπάθεια**: ζωοποιεῖται καὶ θεοῦται ἡ ψυχὴ μας, ἡ ὁποία εἶχε νεκρωθῆ ἀπὸ τὴν **ἡδυπάθεια**: ζωοποιεῖται καὶ θεοῦται ὁ νοῦς μας, ὁ ὁποῖος εἶχε νεκρωθῆ ἀπὸ τὴν **προσπάθεια**.

Καταργήθηκε ὁ «ἔσχατος ἔχθρος» καὶ καταργεῖται συνεχῶς ἐν τῇ ταπεινώσει, ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῇ ἀγνότητι, τὰ ὁποῖα κατακλύζουν τὴν ὑπαρξί μας, διὰ μέσου τῆς **Πράξεως** καὶ τῆς **Θεωρίας**, τῆς καθάρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ, διὰ τῆς μετοχῆς μας στὴν **ὁμόθεο** Φύσι τοῦ Σωτῆρος μας, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τοῦ βοηθοῦντος ἡμᾶς νὰ περιπατῶμεν ἐν **Καινότητι Ζωῆς**.

* * *

Καὶ ἔχομε, κατὰ τὴν καινοποιὸν αὐτὴν πορείαν μας πρὸς τὴν Ὁγδόην Ἡμέραν τῆς Μελλούσης Ζωῆς, ἔχομε Συνοδοίπоро, Ὁδηγὸ καὶ Προστάτιδά μας τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἄχραντο Θεοτόκο.

Χαίρει σήμερα ἡ Κεχαριτωμένη καὶ τέρεται ἐν τῇ ἐγένεσει τοῦ τόκου Τῆς χαίρει ὅμως καὶ συνεχῶς καὶ πάντοτε, συμπορευομένη μετὰ τὰ τέκνα Τῆς, διότι ὡς Μήτηρ τοῦ Ἐλέους καὶ τῆς Ἐλεημοσύνης,

«διὰ μέσου τῶν χειρῶν Αὐτῆς περνοῦν ὄλαι αἱ τοῦ Θεοῦ χάριτες, τόσον ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσον καὶ ἐν τῇ γῆ, τόσον εἰς τοὺς Ἀγγέλους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους», «κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς ἀγάπης ὅπου ἔχουν πρὸς Αὐτήν»¹⁰.

Ἡ Θεομητορικὴ Ἐλεημοσύνη «ἀνέστη-σε τὰ τέκνα Αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν»¹¹ καὶ

πλουτίζουν ἀενάως τὸν πλοῦτον τῆς Θεότητος, τῆς Ζωῆς, τῆς Εἰρήνης, τοῦ Φωτός, τῆς Ὑπομονῆς, τῆς Ἐλπίδος, «**ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν**»¹².

Ὁ ἀναστάσιμος πλοῦτος τῆς Θεομητορικῆς Ἐλεημοσύνης μᾶς ἀξιῶνει νὰ χαρῶμεθα στὶς θλίψεις, νὰ πλουτίζωμε στὴν πτωχεία, νὰ παρηγορούμεθα στὶς ἀσθένειες, νὰ εὐφραινώμεθα στὶς δοκιμασίες, νὰ ἐλπίζωμε στὰ ἀδιέξοδα, νὰ φέρωμεν **γενναίως τὰ ἐπερχόμενα** ἀπὸ τὴν ἀγαπητικὴ καὶ θεραπευτικὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Ναί, ἡ πορεία μας, ἡ πορεία ὅσων ἀγαποῦν τὸν Χριστό μας καὶ τὴν Μητέρα Του, ἐν **Μαρτυρίῳ καὶ Μετανοίᾳ**, εἶναι -ιδίως σήμερα- ἡ περίφημη πορεία ἐκείνων τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως, «**τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς θλίψεως τῆς Μεγάλης**»¹³, ἀλλ' ἐν ὑπομονῇ καὶ εὐχαριστίᾳ.

Τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Χάρις τῆς Τρισηλίου Θεαρχίας, εἶθε νὰ μετοχετεύεται στοὺς φιλοχρίστους καὶ θεοτοκοφίλους Χριστιανούς ἀπὸ τὴν Φιλανθρωποτάτη Βασίλισσα, διὰ τῶν πολυτίμων εὐχῶν τοῦ θεοχαρίτωτου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὥστε νὰ δοξάζεται ὁ Πατήρ, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

Ἡ Χάρις τῆς Θεομήτορος καὶ ἡ χαρὰ Τῆς γιὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Υἱοῦ Τῆς νὰ εἶναι πάντοτε μαζί Σας!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!
† Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ 2008

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἀναστηθέντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ψαλμ. ριζ' 24. / 2) Β' Κορινθ. ε' 17. / →

Ἡ 29η ἐπέτειος τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Ἀσώτου, 11.2.2008 ἐκ.ἡμ., χάριτι Θεοῦ, ἐωρτάσθη καὶ ἡ 29η ἐπέτειος τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ.

Τὴν 7η Φεβρουαρίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Λαμφάκου, ἀκριβῆ ἡμέρα τῆς ἐπετείου, οἱ δυσχερεῖς καιρικὲς συνθήκες δὲν εἶχαν ἐπιτρέψει τὴν προεξαγγελθεῖσα ἑόρτια Ἀγρυπνία.

Στὴν ἀναστάσιμη πανηγυρική Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, συμμετεῖχαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι

Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ ἄρκετοὶ Ἱερεῖς, Ἱεροδιάκονοι καὶ Ὑποδιάκονοι, ἔψαλαν δὲ ἰδιαίτερα ὠραία οἱ Χοροὶ τῆς Μονῆς καὶ παρέστη μέγα πλῆθος εὐσεβῶν, λαϊκῶν καὶ Μοναζουσῶν.

Θεῖον κήρυγμα ἐξεφώνησε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου, ἐνῶ πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν» ὁ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος ἀνέγνωσε σχετικὸ ἐπετειακὸ λογύδριο, τὸ ὁποῖο δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ.

Στὸ τέλος, ἔλαβαν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ὡς εὐλογία ἀπὸ ἕνα γλύκισμα καὶ μία φωτογραφία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀσθενείας, φιλεύθησαν στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρῆκι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἄρκετοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχαν τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ λάβουν τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου στὸ ἀναρρωτήριό του.

Εὐγνώμων Μνεῖα Φωναῖς Αἰσίας

Φιλόχριστοι ἀδελφοί μου

Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ συλλειτουργοί μου

Σεβαστοὶ Πατέρες· Ὁσιώτατες Μητέρες·

Τέκνα φωτόμορφα τῆς Ὁρθοδοξίας μας· θεοφιλῆς ὁμήγυρις·

Ἐἡμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν...

Εὐγνώμων ἡ Σύναξις μας. ☞

← **3)** Πρὸλ. Ψαλμ. ρηθ' 1. / **4)** Ρωμ. στ' 4. / **5)** Πρὸλ. Ψαλμ. ξζ' 2. / **6)** *Συγκερνῶ*· συγχρινῶ, ἀναμειγνύω. / **7)** Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Γυμνάσματα Πνευματικά, Μελέτη ΛΒ', § α', σελ. 272, Θεσσαλονίκη 1971. / **8)** Ἰωάν. ιε' 14-

15. / **9)** Α' Κορινθ. ιε' 26. / **10)** Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, αὐτόθι, σελ. 278. / **11)** Παροιμ. κθ' (Μασ. λα' 28). / **12)** Πρὸλ. Ἐβρ. ια' 35. / **13)** Ἀποκαλ. ζ' 14.

Εὐγνώμων ἡ Μνεΐα τῶν εἴκοσι ἑννέα ἐτῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος, Ὁδηγοῦ καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ.

Εὐγνώμων Μνεΐα Φωναῖς Αἰσΐαις!...

Ἡ Δρυς δὲν ἔπεσε... Ἐυλεύοντες δὲν ὑπάρχουν...

Ὁ Γέροντάς μας ἤρεμα κατεκλίθη... Ἀναπεσῶν ἐκοιμήθη... Καὶ ἡ προσωρινὴ ἀνάπαυσίς Του ἀπεδείχθη γιὰ ὅλους μας φουσίζως.

Ἐπὶ δυόμισυ μῆνες ἀσθενείας τοῦ θεοχαρίτου Μητροπολίτου μας διώνουμε, ἐν **μυστηρίῳ** καὶ **ἐκπλήξει**, τὴν ζῶσα παρουσία Του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ Πατέρας μας, ὁ Ὁδηγός μας, ὁ Ποιμὴν ὁ Καλός, ὁ θουσίασας καὶ θουσιάζων τὴν ζωὴν Του ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Καὶ θὰ ἐξακολουθῆ νὰ εἶναι ἀκόμη καὶ ὅταν ἀφυπνισθῆ καὶ ὅταν ἀνοίξη τὰς πτέρυγὰς Του καὶ ὑψωθῆ ἐκεῖ, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

* * *

«Καὶ ἰδοὺ, **τρεῖς Μοναχοὶ ἔστησαν** πέραν τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους λέγουσα: **Λάβετε πτέρυγας πυρὸς καὶ δεῦτε πρὸς με!**... Καὶ οἱ μὲν δύο ἔλαβον καὶ ἐπετάσθησαν εἰς τὸ ἄλλο πέραν. Ὁ δὲ ἄλλος ἔμεινε καὶ ἐκλαίει σφόδρα καὶ ἔκραζεν. Ὑστερον δὲ ἐδόθησαν καὶ αὐτῷ **πτερά, οὐ μέντοι πυρὸς, ἀλλ' ἀσθενὴ καὶ ἀδύναμα**. Καὶ μετὰ καμάτου, καταποντιζόμενος καὶ ἀνιστάμενος, μετὰ θλίψεως πολλῆς ἦλθεν εἰς τὸ ἄλλο πέραν».

(Μέγα Γεροντικόν, τ. Δ', Κεφ. ΙΗ', § 14)

Καὶ ἐδόθησαν στὸν Ὁδηγὸ καὶ Γέροντά μας πύρινα φτερά, τὰ φτερά τῆς **Ἀγάπης** καὶ τῆς **Αὐτοθυσίας**...

Καὶ ἔλαβε πτέρυγας πυρὸς καὶ ἐπε-

τάσθη εἰς τὸ ἄλλο πέραν, πρὸς Ἐκεῖνον, τὸν Μόνον, τὸν Ἕνα καὶ Μοναδικόν, τὸν Ἠγαπημένον, τὸν Νυμφιον...

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν χαροποιῷ κατανύξει παρατηροῦντας τὸ φωτιστικὸ καὶ θεοποιὸ αὐτὸ πτερύγιμα πέραν τῆς θαλάσσης, ἐδόθησαν πτερά, ὄχι πύρινα, ἀλλ' ἀσθενὴ καὶ ἀδύναμα.

Ἀνίσχυρα δεβαίως ἔναντι τῆς κοσμικῆς ἀντιλήψεως, ἀλλ' ὄντως θεϊκὰ καὶ θεοανθρώπινα, διαποτισμένα μὲ τὸ Αἷμα τοῦ Ἀμώμου Ἀμνοῦ, στὸν ζωοποιὸ Γολγοθᾶ. **Μᾶς** ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Χριστοσφράγιστο Μητροπολίτη μας οἱ πτέρυγες τῆς **Εὐσπλαγχνίας** καὶ τῆς **Συμπαθείας** πρὸς τὸν πολυειδῶς πάσχοντα ἀδελφό μας.

Αἰσθάνομαι ἀνάγλυψη τὴν πατρικὴν Του αὐτῆ **Παρακαταθήκη** στὸ ἐσώτατο εἶναι μου καὶ συνεχῶς ἀκούω τὴν εὐλογημένη φωνὴν Του: «Νὰ ἔχης εὐσπλαγχνία στὴν καρδιά σου καὶ κάνε ὅ,τι θέλεις...».

Ἡ εὐσπλαγχνος καὶ συμπαθὴς καὶ ἐπεικὴς στάσις ἔναντι τοῦ ἀπολωλὸτος προβάτου, ἔναντι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφει στὸν Πατρικὸ Οἶκο, θὰ σὲ διδάξῃ καὶ καθοδηγήσῃ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀπλανῶς.

* * *

Ἀδελφοί μου χριστοπόθητοι
καὶ θεοσφράγιστοι

Ἄς εὐχαριστήσουμε σήμερα, ἐπὶ τῆ ἐπετείῳ τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ πολυσεβάστου Μητροπολίτου μας, ἄς εὐχαριστήσουμε τὸν Μέγα Ἀρχιερέα Χριστὸν καὶ Σωτῆρα μας, διότι μᾶς ἔδωσε ἕναν Ποιμένα τόσης δόξης καὶ ἀξίας.

Ἄς εὐχαριστήσουμε, φωναῖς αἰσΐαις, τὸν θεοχαρίτωτο Γέροντα καὶ Πατέρα μας, διότι ἀναδείχθηκε, χάριτι Θεοῦ, σὲ μία ἀεὶζωη πηγὴ εὐεργεσιῶν γιὰ ὅλην μας τὴν Ἀγιοκυπριαντικὴ Οἰκογένεια.

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ

πνευματικῶ ἡμῶν Πατρί, περι πάντων ὧν ἀνταπέδωκαν ἡμῖν;

Ἄς εὐχαριστήσουμε τὴν Ἄχραντο Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ στοργικὴ Μητέρα μας Θεοτόκο, διότι ἡ προνοητικὴ Της ἀγάπη μᾶς ὑπενθυμίσθη ἀπαύστως τὴν **Παρακαταθήκη** τοῦ θεοποθήτου Γέροντός μας καὶ μᾶς προτρέπει ἐνθουσιαστικά:

«Δάβετε πτέρυγας Εὐσπλαγγνίας καὶ δεῦτε πρὸς Με, διὰ νὰ εἰσαγάγω Ὑμᾶς εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός, ἐνθα ἡχος καθαρὸς ἐορταζόντων καὶ δοξολογούντων τὸ Ἐσφαγμένον Ἀρνίον»·

Ἦ πρόκειται πᾶσα τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

† Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου
11.2.2008 ἐκ.ἡμ.

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

Ἱεραποστολὴ Κένυας

ΤΗΝ πρώτη ἐβδομάδα τοῦ Τριωδίου, ἀρχὰς Φεβρουαρίου τρ.ἔ., πραγματοποιήθηκε μία Ἐκκλησιαστικὴ Σύναξις Κληρικῶν τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Κένυα, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου στὴν Κάντζα τῆς περιοχῆς Ἐμπού τῆς Ἀνατολικῆς Κένυας.

Ὑπὸ τὸν συντονισμό τοῦ Ἀρχιερατικοῦ μας Ἐπιτρόπου τῆς περιοχῆς αὐτῆς Πρωτοπρ. π. Ἰωάννου Ντζοῦε, στὸ «Σεμινάριο» αὐτὸ παρέστησαν τρεῖς ἀκόμη Ἱερεῖς (π. Ἀβραάμ, π. Μιχαήλ, π. Συμεών), δύο Διάκονοι (Σαμουήλ, Ζαχαρίας) καὶ ἕξι Ἀναγνώστες, οἱ δὲ ἐργασίες του διεξήχθησαν εἰρηνικά, πρὸς ὠφέλειαν τῶν συμμετασχόντων εἰς αὐτό.

Ποιμαντικές 'Επισκέψεις

ΕΔΩ και άρκετο καιρό, με την Χάρι του Θεού και κατόπιν σχετικής συνοδικής απόφασεως, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης πραγματοποιεῖ Ποιμαντικές Ἐπισκέψεις σὲ ὄλες σχεδὸν τὶς Ἐνορίες, Κοινότητες, Μονὲς καὶ Ναοὺς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Δικαιοδοσίας στὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἐπαρχία, προκειμένον νὰ μεταφέρῃ τὶς εὐχὲς καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ σὲ Κλήρο καὶ λαό, νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας καὶ ἐν γένει νὰ συμβάλλῃ στὴν ἀναζωογόνησι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ἔτσι, Θεοῦ συνεργούντος, ἔχει τὴν εὐκαιρία νὰ ἱεουργῇ, νὰ κηρύττῃ τὸν θεῖο λόγο, νὰ πραγματοποιῇ Συνάξεις καὶ ἐν γένει νὰ ἐνισχύῃ τὸ Ποίμνιο, πρὸς ὠφέλειαν ἀπάντων.

Μεταξὺ ἄλλων, μετέβη:

ΤΗΝ Παρασκευή, 26.1.2008 ἐκ. ἡμ., ἑορτὴ τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, στὸν Ναὸ μας τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ὁμολογητοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας στὸ Ροῦφ Ἀθηνῶν, ὅπου ἐλειτούργησε μὲ τὸν Αἶδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἀπόστολο Καγιόγλου καὶ τοὺς Αἶδεσιμ. Πρεσβυτέρους π. Κωνσταντῖνο Σωτηριάδη καὶ π. Γεώργιο Γιάν.

ΤΗΝ Κυριακή, 28.1.2008 ἐκ. ἡμ., στὸ Ἱερὸ Ἐνοχαστήριον τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου τῆς Θαυματουργοῦ στὸν Βατώνα Εὐβοίας, ὅπου ἐλειτούργησε μὲ τὸν Ἐφημέριο Αὐτοῦ Αἶδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Κωνσταντῖνο Τερζάκη.

ΤΟ Σάββατο, 10.2.2008 ἐκ. ἡμ., στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀμυγδαλέζας Σταμάτας Ἀττικῆς, ὅπου ἐλειτούργησε στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους (Φανουρίου καὶ Σώζοντος) μὲ τὸν Ἐφημέριο Αὐτῆς Αἶδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Ἀντώνιο Γιαννουκάκο καὶ τὸν Αἶδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Γεώργιο Γιάν.

Ποιμαντικές 'Επισκέψεις

ΤΗΝ Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω, 18.2.2008 ἐκ.ῆμ., στὸν Ἱερό Ναο Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Ἀνθουπόλεως Πατρῶν, ὅπου ἐλειτούργησε μὲ τὸν Ἐφημέριο Αὐτοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Ἄγγελο Μουρλά.

ΤΗΝ Κυριακή τῆς Τυρινῆς, 25.2.2008 ἐκ.ῆμ., στὸν Ἱερό Ναο Ἀγίων Πάντων Κατερίνης, ὅπου ἐλειτούργησε μὲ τὸν Ἐφημέριο Αὐτοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Βιτάλιο Ἀλμανίδη καὶ τὸν Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Γεώργιο Γιάν.

ΤΗΝ Κυριακή Β΄ Νηστειῶν, 10.3.2008 ἐκ.ῆμ., στὸ Ἱερό Ἑσχαστήριο Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Πύργου Ἠλείας, ὅπου ἐλειτούργησε μὲ τὸν ὑπεύθυνο Αὐτοῦ εορτάζοντα Ἀρχιμ. π. Γρηγόριο Ἀγιοκυπριανίτη καὶ τὸν Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Γεώργιο Γιάν.

• Γιὰ τὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς Ποιμαντικὲς αὐτὲς Ἐπισκέψεις παρατίθενται ἐκτενέστερα δημοσιεύματα στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱεράς Συνόδου μας.

«Ἀγάπη καὶ Προσφορά»

Ἔνα δυναμικὸ μῆνυμα μὲ σωτήριες προεκτάσεις

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ὁ Φιλανθρωπικός μας Σύλλογος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» πραγματοποίησε τὴν Κυριακὴ 18.2/2.3.2008 **Συγκέντρωσι-Διάλεξι** τῆς συνεργάτιδος τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων «Ὁ Ὀνησίμος» κ. Παναγιώτας Εἰκοσιπεντάρχου, Κοινωνιολόγου, Ψυχολόγου, Ἐκπαιδευτικοῦ, μὲ θέμα: **«Ἀγάπη καὶ Προσφορά»**, στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ μας Κέντρου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» στὸν Κολωνὸ (Πατρῶν 12) Ἀθηνῶν.

Ἡ κ. Εἰκοσιπεντάρχου, ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου, στὴν *Εἰσηγήσι* τῆς ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τῆς **προσφορᾶς** καὶ τῆς **ἀγάπης** στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα πρὸς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους κάποιες καταστάσεις ἀνάγκασαν νὰ ζοῦν στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς *Εἰσηγήσεως*, ἐτέθησαν ἐρωτήματα καὶ ἔγιναν σημαντικὲς παρεμβάσεις

ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλείου Γαϊτάνη, Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς, κ.ἄ.

Στὴν *Εἰσαγωγή* του, πρὸ τῆς *Ὀμιλητρίας*, ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς σημαντικὰ καὶ ἀξιοπρόσεκτα:

«Ἐν φυλακῇ Εἶμι, Ἔλθετε πρὸς Με!»

...Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς κυρίας **Εἰκοσιπεντάρχου**, εὐχαριστοῦμε ἐγκαρδίως τὸν Σύλλογο «Ὀνησίμος», ὁ ὁποῖος ἐδῶ καὶ εἴκοσι περίπου χρόνια δραστηριοποιεῖται μὲ ἀδιάπτωτο ζήλο πρὸς ἀνακούφισιν τῶν φυλακισμένων πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, ὑπὸ τὴν προτασίαν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, Ἐπισκόπου καὶ Μάρτυρος τῆς Πίστεώς μας Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου...

Ὁ Σύλλογός μας «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», ὁ ὁποῖος ἰδρύθηκε τὸ 2004 μὲ τὴν εὐλογία καὶ καθοδήγησι τοῦ προλυσεδάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ἐπιθυμεῖ νὰ συμπαρασταθῇ στὸ ἔργο τοῦ «Ὀνησίμου» καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ μέλη του νὰ συνεχίσουν τὴν ἱερὰ διακονία τους, ἐφ' ὅσον στὸ πρόσωπο τῶν φυλακισμένων διακονεῖται αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Σωτῆρας μας Χριστός...

Ὁ Σύλλογός μας «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» διεκήρυνε προσφάτως (5/18.2.2008) καὶ ὑπενθύμισε, ὅτι

**«Ὁ Σωτῆρας μας Χριστὸς ταυτίζει τὸ Πρόσωπό Του
μὲ τοὺς φτωχοὺς, τοὺς φυλακισμένους, τοὺς μετανάστες,
τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ξένους, τοὺς ἀναγκασμένους**

- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν δὲν γίνεῖ ὁ πόνος καὶ ἡ ἀνάγκη τοὺς δικούς μας πόνος καὶ ἀνάγκη.
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν ἀπλῶς γράφουμε καὶ συζητᾶμε τὸ θέμα τοὺς στα ζεστά μας σπῖτια.
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν δὲν πιέσουμε, ὅπου μπορούμε, νομικὰ καὶ κοινωνικὰ, γιὰ τὴν ἀνακούφισή τους.
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν δὲν κάνουμε ἔγνοια μας τὴν ἀνάγκη τους (τροφὴ, ρούχα, φάρμακα, χρήματα).
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν φοβόμαστε νὰ βάλουμε τὸ χέρι στὴν τσέπη καὶ νὰ τοὺς δώσουμε ὄχι «κάτι», γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν ντροπὴ (πενταροδεκάρες, κόκκινα νομίσματα), ἀλλὰ ὅτι μπορούμε γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴ συνείδηση.
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν δὲν βλέπουμε στὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν δύστυχων τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ μας, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς μας ταύτισε τὸν ἑαυτὸ Του μὲ αὐτούς.
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν μπορούμε νὰ φᾶμε καὶ νὰ κοιμηθοῦμε, ὅταν κυριολεκτικὰ δίπλα μας αὐτοὶ ὑποφέρουν καὶ ἀγοπεθαίνουν ἀπὸ τὴν ἐξαντλητικὴ δουλειά-δουλειά καὶ τὶς ἀρρώστιες.
- **Δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν μπορούμε νὰ ποῦμε γι' αὐτούς: «Δὲν μὲ νοιάζει!».
- Καὶ φυσικὰ, **δὲν εἴμαστε Χριστιανοί**, ἂν ποῦμε γι' αὐτούς: «Ναί, οἱ καημένοι, ἀλλὰ τί νὰ κάνεις;».

Πολλὰ μπορούμε νὰ κάνουμε!

**Ἐλάτε μαζί μας γιὰ νὰ συστηματοποιήσουμε
τὴν προσπάθεια προσφορᾶς Ἀγάπης!
Ἐνισχύσατε τὸν Ὁρθόδοξο Συλλογικὸ Ἐθελοντισμὸ!
Ἄς γίνουμε Διάκονοι τοῦ Διακονοῦντος Θεοῦ!».**

Στὴν προοπτικὴ αὐτῆ, τῆς φροντίδος γιὰ ὅλους τοὺς ἐν θλίψει καὶ ἀνάγκη Ἀδελφούς μας καὶ σύμφωνα με τὸ **Ἀρθρο 3 (§3στ)** τοῦ **Καταστατικοῦ** μας, ἐπισημοποιοῦμε ἀπόψε μία ἀκόμη **Ἀδελφοποίησι** μὲ ἓνα συγγενῆ Σύλλογο, τὸν ἀξιέπαινο καὶ ἀξιοζήλευτο Σύλλογο Συμπαραστάσεως Κρατουμένων **«Ὁ Ὁνήσιμος»...**

- Στὸ τέλος τῆς ἐπιτυχοῦς αὐτῆς Συγκεντρώσεως, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς προσέφερε στὴν κ. Εἰκοσιπεντάρχου ἓνα ἔργο τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ, μία Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μας, ὁ Ὅποιος εὑρίσκεται πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα ἐνὸς κελλιοῦ Φυλακῶν καὶ καλεῖ ὅλους μας: **«Ἐν φυλακῇ Εἰμι, ἔλθετε πρὸς Με!».**

Οἱ Ἅγιοι τῆς Μονῆς μας θαυματουργοῦν

Ἀγαπητοὶ Πατέρες,

Θ ἤθελα μὲ τὴν παροῦσα ἐπιστολή μου, νὰ ἐξιστορήσω ἓνα θαῦμα τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, ποῦ μοῦ συνέβη καὶ νομίζω ὅτι ὀφείλω νὰ κάνω γνωστὴ τὴ θαυματουργικὴ του παρέμβαση. Ἄλλωστε, ὅταν εἶχα ἐπισκεφθεῖ τὴ Μονὴ σας αὐτὸ μὲ εἶχε συμβουλέψει καὶ ἓνας Μοναχός, ποῦ τοῦ εἶχα μιλήσει.

Εἶχα ἐνοχλήσεις στὴν καρδιά ἀπὸ παλαιὰ ἐνῶ ἤμουν ἐγκυος στὴ δευτέρῃ μου κόρη, ἐξ αἰτίας τοῦ θανάτου τοῦ πατέρα μου.

Μετὰ τὴ γέννησή της, ἡ διάγνωση ἦταν φλεβοκοβικὴ ταχυκαρδία.

Μετὰ δύο ἔτη μὲ ξανάπιασαν ἐνοχλήσεις, ἀλλὰ ξεπεράστηκαν γρήγορα· ὅμως, οἱ συστάσεις τῶν γιατρῶν ἦταν νὰ μὴν ἐπιχειρήσω γιὰ τρίτο παιδί.

Ἀργότερα, μετὰ ἄλλα δύο ἔτη, κάποιος βράδυ καθὼς κοιμόμουν, ζύπνησα ἀπὸ ἔντονο πόνο. Ἦμουν ὅμως ἀνίκανη νὰ κάνω ὅ,τιδήποτε. Εἶχα μουδιάσει ὀλόκληρη, δὲ μποροῦσα νὰ κουνηθῶ, νὰ μιλήσω οὔτε νὰ σκουντήσω ἀκόμα καὶ τὸν ἄντρα μου ποῦ κοιμόταν δίπλα μου.

Ἐνιωθα νὰ σβήνω καὶ νὰ «ἀδειάζω». Νὰ φεύγει κάτι ἀπὸ μέσα μου, σὰν ἀέρας καὶ πλέον εἶχα μόνον δυὸ μάτια ποῦ ἔβλεπαν τὸ σῶμα μου στὸ κρεβάτι ἀκίνητο καὶ τὸν ἄντρα μου δίπλα ποῦ κοιμόταν κανονικά...

Τὸ σπίτι σὰν νὰ ἦταν ἓνα ἐπίπεδο, χωρὶς τοίχους καὶ διαχωριστικά, καὶ ἔβλεπα ἀπὸ πάνω πιά τις δυὸ μου κόρες νὰ κοιμοῦνται στὰ κρεβατάκια τους...

Σκέφτηκα πὼς πεθαίνω καὶ λυπήθηκα ποῦ φεύγω χωρὶς προετοιμασία καὶ χωρὶς Θεία Μετάληψη...

Τότε εἶδα ὀλόσωμο τὸν Ἅγιο Κυπριανὸ ἀπέναντί μου, μὲ τὰ ἄμφιά του, νὰ μὲ σταυρώνει καὶ ἀμέσως αὐτὸς ὁ «ἀέρας» σὰν νὰ ἔκανε βουτιά στὸ σῶμα ποῦ κείτονταν στὸ κρεβάτι. «Μπῆκα» πάλι στὸ σῶμα μου, σὰν νὰ «μπῆκα» σὲ σακκούλι!...

Καὶ τότε, μὲ ἄλλη αἴσθησι πιά, εἶδα ξανά τὸν Ἅγιο Κυπριανὸ νὰ μὲ κοιτάζει μὲ ἡρεμία καὶ σοβαρότητα μαζί καὶ ὕστερα χάθηκε!...

Ἦμουν καλὰ καὶ ἐνιωθα ἀπέραντη γλύκα καὶ ἀγάπη γιὰ ὅλους. Κάθε ἐνόχλησι ἐξαφανίστηκε καὶ ἀργότερα ἔκανα τὸν γυιό μου χωρὶς κανένα πρόβλημα μέχρι σήμερα!

Ὅφειλα αὐτὴ τὴν ἐμπειρία μου νὰ τὴν καταθέσω καὶ ἀφήνω στὴ δική σας διακριτικὴ εὐχέρεια ἂν θὰ κοινοποιηθεῖ.

Εὐχομαὶ ὁ Κύριος, διὰ πρεβειῶν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, νὰ εὐλογεῖ τὴ Μονὴ σας καὶ τὸ ἔργο σας!

Ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ
Α.Π., Περιστέρη

Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

ΤΗΝ Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν, 17.3.2008 ἐκ.ήμ., τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, στήν ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν Μητρόπολι τῶν Ἐνισταμένων, τήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης Φυλῆς, προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτής Πρόεδρος, συλλειτουργήσαν δὲ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε τὸ θεῖο Κήρυγμα, Ἱερομόναχοι καί Ἱεροδιάκονοι τῆς Ἱεράς Μονῆς.

Πραγματοποιήθηκε ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς Τάξεως λιτάνευσις, ὕψωσις καί προσκύνησις τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πρὸς παρηγορίαν καί ἐνίσχυσιν τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν συμπροσευχομένων πιστῶν.

Κουρές Μοναχῶν στήν Ἱερά Μονή μας

ΤΗΝ Τρίτη ἑσπέρας τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 19.3.2008 ἐκ.ήμ., μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτής Πρόεδρος, ἔκειρε Ρασοφόρους Μοναχοὺς τοὺς Ἀδελφοὺς Ζαφεῖριο (Ἄντὸν, γεν. 1979) ἐκ Ρουμανίας καί Χρυσοβαλάντη (Κεμεντζετζίδη, γεν. 1973) ἐκ Θεσσαλονίκης, στὸ μικρὸ

Καθολικὸ τῆς Ἱεράς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὰ μοναχικά ὀνόματα Παχώμιος καί Χρῦσανθος ἀντιστοίχως.

Ἐπίσης, ἐνεδύθη τὰ ράσα τοῦ Δοκίμου Μοναχοῦ ὁ προσφάτως ἀφιερωθείς στήν ἴδια Ἱερά Μονή ἀδ. Κωνσταντῖνος (Μιχαηλίδης, γεν. 1985).

Ὁ Ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, 3/16.3.2008, στὴν Μητροπολιτικὴ Ἔδρα τῶν Ἐνισταμένων, τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸ-συνοδικὸ συλλεῖτουργο. Προεξήρχε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, συμμετείχαν δὲ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, καὶ παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων.

Κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ Κοινωνικοῦ, ὠμίλησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ Ἑορτὴ καὶ τὸ νόημά της.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας, ἐπραγματοποιήθη ἡ καθιερωμένη Λιτάνευσις τῶν ἱερῶν Εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ πέριξ τοῦ νεοδημητρίου Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ὁποίας ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τμήματα ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐξεφωνήθησαν τὸ «Ἀνάθεμα» γιὰ τοὺς αἰρετικούς καὶ τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» γιὰ τοὺς Ὁμολογητὰς τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας.

• Τὸ βράδυ (7-9 μ.μ.), στὴν μεγάλη Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν Νοβοτέλ, στὴν Πλατεία Βάθης, ἐπραγματοποιήθη ἡ τακτικὴ ἐτησίᾳ «Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως», τὴν ὁποίαν διοργανώνει, κατ' ἀνάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Προέδρου Αὐτῆς Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ ἐφέτος πλέον μὲ τὴν ἐπι-

ριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ου τῶν Ἐνισταμένων

στασία τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλ.
Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ.

Ἡ «**ΙΣΤ΄** Σύναξις», τελοῦσα ὑπὸ τὴν
ἰδιαίτεραν προστασίαν τῶν Ἁγίων Τριῶν
Νέων Ἱεραρχῶν Φωτίου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ
Εὐγενικοῦ, καὶ φέρουσα τὸν γενικὸ τίτλο:
«**Ὁ Διάλογος μετὰ τὸ Βατικανὸν καὶ οἱ Ἀντι-
παπικὲς Δηλώσεις**», προσείλκυσε καὶ πάλι
ἓνα πολυπληθέστατο ἀκροατήριον ἀπὸ τὴν
Ἀθήνα καὶ ἀπὸ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἑλ-
λάδος, προσελθόντος καὶ τοῦ Σεβασμ.
Ἐπισκόπου Σύνδνεῦ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλ-
λίας κ. Χρυσοστόμου ἀπὸ τὴν μόνιμο πλεόν
διαμονή του τὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας, πα-
ρουσίασε δὲ ἓνα δίωρο πρόγραμμα ὑψηλοῦ
ἐπιπέδου, τὸ ὁποῖο περιελάμβανε τὰ ἑξῆς:

Α΄. Ἐκκλησιαστικούς ὕμνους ἀπὸ τὸν
Χορὸ τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν (διάρκεια 21').

• «**Τῆ Ὑπερμάχῳ...**». Ἦχος πλ. δ΄.
Κοντάκιον.

• «**Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα Σου...**». Ἦχος
β΄. Ἀπολυτίκιον.

• «**Τριάδος θεράποντες...**». Ἦχος δ΄.
Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν.

• Στίχους ἐκ τῆς ἀργῆς Δοξολογίας
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου. Ἦχος πλ. δ΄.

• «**Φῶς ἰλαρόν...**». Ἦχος β΄. Συντε-
μημένον ὑπὸ Σωκράτους Παπαδοποῦλου.

• Στίχους ἐκ τοῦ Πολυελέου «**Δοῦλοι Κύ-
ριου**». Ἦχος πλ. α΄. Πέτρου Πελοποννησίου.

Β΄. Ἄνοιγμα καὶ Εἰσαγωγή στὴν
«**Σύναξι**» ἀπὸ τὸν Παρουσιαστὴ Θεοφιλ.
Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσό-
στομο (6').

Γ΄. Ὁμιλία, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς
Ἱεραῶς Συνόδου Θεοφιλ. Ἐπισκόπου
Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, μετὰ τίτλο: «**Ὁ
Διάλογος μετὰ τὸ Βατικανὸν καὶ οἱ Ἀντι-
παπικὲς Δηλώσεις**», σὲ δύο Μέρη καὶ ὀκτώ

ἐνότητες, διαρκείας μιᾶς περίπου ὥρας συνολικά:

1. «Θά μᾶς πᾶνε μέ τόν Πάπα»!
2. Ὁ Παπισμός ἀντιεναγγελικός καθ' ὅλα.
3. Διάλογος ἐν Ἀληθείᾳ ἢ θριάμβος τοῦ Παποκεντρικοῦ Οἰκουμενισμοῦ;
4. Ἐπανέναρξις τοῦ Διαλόγου.
5. Ἡ Συνάντησις τῆς Ραβέννας.
6. Ὁ συμπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς

Διαλόγου μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης Ζηζιούλας.

7. Ἐπίσημες φωνές ὀρθοδόξου διαμαρτυρίας ἀπό τόν χώρο τῆς Καινοτομίας.
8. Ἐμεῖς προτιμοῦμε τήν κοινωνία μέ τοὺς Ἁγίους!

• Μέσω τῆς Ὀμιλίας, ἀπεδείχθη τεκμηριωμένα ὅτι «ὅταν τὸ 1980 κηρύχθηκε ἡ ἔναρξις τοῦ ἐπίσημου Θεολογικοῦ Διαλόγου, οἱ ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὰ θεμέλια πού ἐτέθησαν ἦταν τέτοια, πού δὲν προσιωνίζοταν θετικὴ ἐξέλιξις, διότι δὲν σχετιζόταν ὁ Διάλογος αὐτὸς μέ τὸν ἀποδεκτὸ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Διάλογος ἐν τῇ Ἀληθείᾳ καὶ περὶ τῆς Ἀληθείας, καὶ βέβαια δὲν ἐδίδοτο μέσῳ αὐτοῦ αὐθεντικὴ καὶ δυναμικὴ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας». Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, φθάσαμε κατόπιν ἀπογοητεύσεων καὶ ἐμπαιγμοῦ τῶν ὀρθοδόξων, ἰδίως ἐξ αἰτίας τοῦ ἀκανθώδους θέματος τῆς Οὐνίας, στὴν συμφωνία τῆς Ραβέννας τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 2007, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀνεπιφύλακτα ὡς «Οὐνιτοποιήσις» τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐντὸς δὲ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νέου ἡμερολογίου Ἑλλάδος, παρατηρεῖται ἐσχάτως μία ἐλπιδοφόρα κινητικότης, ἡ ὁποία περιλαμβάνει Ἀντιπαπισκὲς δηλώσεις ἀκόμη καὶ ἀρχιερέων τῆς Καινοτομίας. Ἀπαιτεῖται ὅμως **ἐμπρακτὴ συνέπεια**, ἐφ' ὅσον ἡ Ὁρθόδοξος Ὁμολογία δὲν εἶναι ἀποτελεσματικὴ ἀνευ Ἀποτερίσεως: «Ἡ στάσις αὐτὴ δὲν συνιστᾷ ὑπερβολή, οὔτε ἀδυναμία ἀντιμετωπίσεως τῶν συγχρόνων προκλήσεων, οὔτε φυγὴ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, οὔτε εὐθινοφοβία. Ὑπαγορεύεται ἀπὸ σωτηριολογικὴ ἀναγκαιότητα, ὡς τὸ ἔσχατο μέτρο προφυλάξεως καὶ ἀμύνης, ἀλλὰ καὶ καταγγελίας καὶ κλήσεως εἰς μετάνοιαν τῶν παρεκτρεπομένων καὶ ἀποστατούντων. Ἄς μὴ αὐταπατώμεθα ἢ κατάστασις, στὸ σημεῖο πού ἔχει περιέλθει, δὲν θεραπεύεται ριζικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ “ἐκ τῶν ἔνδον”, ὅπως ὑποστηρίζουν κάποιοι. Δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ συνεπὴς ἀντιαιρετικὸς ἀγὼνας σὲ κοινωνία μέ τοὺς αἰρετικούς καὶ σὲ ἐξάρτησι ἀπὸ αὐτούς. **“Δὲν μποροῦν νὰ συνυπάρξουν καὶ τὰ δύο”!**».

Δ΄. Μεταξὺ τῶν δύο Μερῶν τῆς Ὀμιλίας, παρενεβλήθη εἰδικὴ **Βιντεοταινία** μέ τίτλο: «**Φανάρι-Βατικανό: «Πρὸς σύνθεσιν τελικὴν»;**» (18΄20΄), σὲ τρεῖς ἐνότητες:

1. Ἡ Ἐποχὴ τῶν Διαλόγων.
2. Ἡ 10ῃ Συνάντησις στὴν Ραβέννα.
3. Διάλογοι - Οἰκουμενισμός - Ἀντιδράσεις.

• Τὸ περιεχόμενον τῆς **Βιντεοταινίας** βοήθησε στὴν καλυτέρα κατανόησι καὶ ἀφομοίωσι τῶν θέσεων τοῦ Ὀμιλητοῦ.

Ε΄. Ἐπιλόγησε ὁ Θεοφίλ. Παρουσιαστῆς (2΄30΄) καὶ ἀκολούθησε

ΣΤ΄. Καταληκτικὸς Ἄναφορὰ ὑπὸ τοῦ Θεοφίλ. Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου

Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, με τίτλο: «**Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ**» (7'45''), ἡ ὁποία συνώψισε περιεκτικὰ τὴν θέσι καὶ ἀποστολὴ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἐν ὄψει τῆς συγχρόνου ἐκκλησιαστικῆς πραγματικότητος καὶ τὴν ὁποίαν, λόγῳ τῆς ἰδιαίτερας σημασίας της, δημοσιεύουμε ἐν συνεχείᾳ.

Ζ'. Ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία ἔψαλε «*Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν...*» καὶ τὸ «*Τὶς Θεὸς μέγας...*», καὶ ἡ «**ΙΣΤ' Σύναξις**» κατέκλεισε διὰ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου, διενεμήθη δὲ στοὺς παρισταμένους χάριν εὐλογίας ἢ ἱερὰ Εἰκῶν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (Ἀναστήλωσις τῶν Εἰκόνων).

■ Ἡ «**ΙΣΤ' Σύναξις**», χαρακτηρίσθηκε γιὰ τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο διαπραγματεύσεως τῆς θεματολογίας της καὶ ἀποτελεῖ ἤδη ἕναν **ἱστορικὸ σταθμὸ** τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως καὶ Μαρτυρίας. Ὁ δυναμισμὸς τῆς ἦταν ὁμολογιακός, ἐνισχυτικός, ἀποφασιστικός, ψύχραιμος, φιλειρηνικός καὶ ἐνωτικός. Εἶθε, πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, νὰ λειτουργήσῃ τὸ

ἰσχυρὸ καὶ ἠχηρὸ μῆνυμά της, τόσο ἀληθινὸ στὴν τραγικότητά του, ἀφυπνιστικὰ καὶ οἰκοδομητικὰ στὸ ἐκκλησιαστικὸ Πλήρωμα καὶ ἡ σπορὰ νὰ ἀποδώσῃ καρπὸν ἑκατονταπλασίονα!

→ **Ὅλο** τὸ ὕλικὸ τῆς «**ΙΣΤ' Σύνάξεως**», σὲ γραπτὴ, ἀκουστικὴ καὶ ὀπτικὴ μορφή, παρατίθεται στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, καὶ ἐπίσης θὰ δημοσιευθῇ, σὺν Θεῷ, στὸ δεῦτερο τεῦχος τοῦ Συνοδικοῦ περιοδικοῦ μας «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία».

«**Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ**»

ΕΧΩ τὴν ἰδιαίτερὴν τιμὴ νὰ ἀναπληρώνω ἀπόψε τὸν ἀσθενοῦντα πολυσέβαστο Γέροντα καὶ Μητροπολίτη μας, τὸ Σεβασμιώτατο Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων κύριον Κυπριανόν.

Ὁ ὀρθόδοξος ζῆλος του καὶ ἡ θεᾶρεστος προσήλωσίς του στὸ ἐνωτικὸ ὄραμα τῆς **Πατερικῆς Ἐνστάσεως**, ἐν τέλει καθιέρωσαν τὶς ἐτίσεις αὐτὲς «**Συνάξεις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως**», οἱ ὁποῖες ἤδη ἀποτελοῦν ἕναν καρποφόρο ἐκκλησιαστικὸ θεσμό.

Τὰ νέα ἱστορικὰ δεδομένα, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐνδο-συνοδικὸ μας δυναμισμὸ, ἀλλὰ καὶ τὸν συγκρητιστικὸ δυναμισμὸ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ,

ὑπογραμμίζουν, μὲ ἐξαιρετικὴ μάλιστα ἔμφασι, τὸ βαρῦτατο χρέος μας νὰ ἐργασθοῦμε μὲ ἀπαραιμῶτο ζῆλο καὶ ἐνθουσιασμὸ στὴν προοπτικὴ τῆς **Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως**, ὅπως Αὐτὴ μᾶς ἐκληροδοτήθη ἀπὸ τὸν θεοχαρίτωτο Γέροντα, Μητροπολίτη καὶ Ὁδηγό μας. Ἡ ἀρραγῆς βάσις τοῦ **Μαρτυρίου** καὶ τῆς **Μαρτυρίας** μας εἶναι ἡ θεόπνευστος ρῆσις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου: «**Ἀληθεύοντες ἐν Ἀγάπῃ**»¹.

Μένοντες σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι στὴν εὐαγγελικὴ **Ἀλήθεια**, ὅπως Αὐτὴ ἐνσαρκώνεται καὶ ἐρμηνεύεται στὴν Πατερικὴ καὶ Συνοδικὴ Παράδοσι, διατηροῦμε τὴν **Ἀγάπην** πρὸς τοὺς πλανωμένους καὶ ἑτεροδιδασκαλοῦντας,

χωρίς να υποτιμούμε ή περιφρονούμε την Εικόνα του Θεού.

Τοιουτοτρόπως, «*αύξανόμεθα*»¹ εις Χριστόν κατὰ πάντα καὶ ταυτοχρόνως συμβάλλομε στὴν «*αὔξησι*» τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ ὁποία διερράγη ἐξ αἰτίας τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1998, ἀπὸ τοῦ Βήματος αὐτοῦ, ὁ χριστοχαρίτωτος Γέροντας καὶ Μητροπολίτης μας μᾶς ὑπενθύμιζε τὸν θαυμάσιο σὲ λιτότητα καὶ βάθος λόγο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ:

«Καλὸν ὁ ζῆλος τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ἀγάπη συγκεκραμένος»².

Καὶ κατέληγε ὁ πολυσέβαστος Γέροντάς μας μὲ τὸ ἐξῆς σχόλιο-παρακαταθήκη:

«Καλὴ ἡ θερμότης γιὰ τὴν Ὁμολογία, ἀλλὰ κυριολεκτικὰ καταστροφικὴ, ὅταν δὲν εἶναι ἐνωμένη μὲ τὴν **μετάνοια** καὶ **αὐτομεμψία**, μὲ τὴν **ταπείνωσι** καὶ τὴν **αὐτογνωσία**, μὲ τὴν **ἀγάπη** καὶ τὴν **εὐσπλαχνία**»³.

* * *

Ἡ ἀποψινὴ μας Ἐκδηλώσις, ἡ **ΙΣΤ΄** **Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως**, ἔχω τὴν αἴσθησι ὅτι εὐρίσκει τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας περισσότερο ἔτοιμη καὶ ὄριμη γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι ὅλου τοῦ φάσματος τῶν προκλήσεων, τὶς ὁποῖες συνεχῶς ἐγείρει ὁ Οἰκουμενισμός.

Τὸ τεράστιο καὶ ἀνεκτίμητο ὑλικό, τὸ ὁποῖο ἔχει συμπυκνωθῆ στὴν ἐμβριθὴ Ὁμιλία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου

Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ἀλλὰ καὶ στὴν ταινία, τὴν ὁποία παρήγαγε ἡ φιλοπονία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γλυκερίου, τὸ πρόσφατο τοῦτο ἔργο τῶν πολυτίμων αὐτῶν συνεργατῶν μας, εἶναι ἐνδεικτικὸ ἐνὸς πολὺ ἐλπιδοφόρου δυναμισμοῦ.

Ὅσο αὐξάνεται ἡ ποιότης τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς μας *προτάσεως*, μὲ κέντρο πάντοτε καὶ πηγὴ τῆς τὴν **Εὐχαριστιακὴ** καὶ **Ἑσχαστικὴ Ἐμπειρία** τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τόσο καὶ θὰ προσεγγίζωμε τὴν **Νέα Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας**.

Οἱ Οἰκουμενισταὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν στάσι τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν καὶ δὲν διστάζουν νὰ χαρακτηρίζουν αὐτοὺς, μὲ τὸν ἐπισημότερο μάλιστα τρόπο, ὡς δῆθεν «*δεσμίους ἐν πολλοῖς ἐνὸς νεομανικαῖστικου φονταμενταλισμοῦ*» καὶ ὡς «*μεταπράτας τῆς ἴκαθαρθς θρησκείας*»⁴.

Ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις, πολὺ σύντομα μετὰ τὸ 1920, ἀπὸ ἀπλὸ *θεολογικο-κοινωνικὸ ρεῦμα* ἐξελίχθη σὲ *θεολογικὴ νοοτροπία*, ἐδημιούργησε *πνευματικὸ κλίμα* καὶ προκάλεσε ἀνοικτὲς *ρήξεις*, διότι τὸ διακυβευόμενον ἦταν πλέον ἡ **Ὁρθὴ Πίστις**, δηλαδὴ ἡ **Σωτηρία**.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ἤδη ἐνώπιόν Της ἓνα **σωτηριολογικὸ πρόβλημα**: ἓνα ἰσχυρὸ *ρεῦμα νοοτροπίας καὶ ζωῆς* διαπερνᾷ τὸ ἐκκλησιαστικὸ Σῶμα καὶ μεταβάλλει τὸ ἀπ' αἰῶνος **ἐκκλησιολογικὸ παράδειγμα** (paradigme) τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς τὸ σύνολο τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται σὲ ἐνότητα μὲ τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους, εἶναι πλέον ἀναγκασμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ ριζικὰ τὸν Οἰκουμενισμό, νὰ ἐπισημάνῃ τὴν πλάνη του, νὰ καταδικάσῃ αὐτόν, νὰ τὸν ἀναθεματίσῃ.

Ἐφίσηται βεβαίως ipso facto ἓνα σοβαρὸ ἐμπόδιο: οἱ ἐπίσημες Διοικήσεις

Ἡ Δούλη τοῦ Θεοῦ Καθηγουμένη Γερόντισσα Κυπριανή

«Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων»

Τὴν Πέμπτη 15.2.2008 ἐκ.ήμ., μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, ἐτελέσθη στὸ Ἱερὸ Κοινόβιο τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, Ἀρχιερατικὸ Μνημόσυνο, ἐπὶ τῇ ὀγδόῃ ἐπετειῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἀειμνήστου Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Κυπριανῆς, Κτητορίσσης καὶ πρώτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς († 15.2.2000).

Τὸν ἀσθενούντα Γέροντα καὶ συν-Κτήτορα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κύριο Κυπριανὸ ἀντιπροσώπευσε ὁ Ἄναπληρωτῆς Αὐτοῦ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κύριος Κυπριανός, ὁ ὁποῖος προΐστατο τῆς κατανυκτικῆς βραδυνῆς Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργήσας μετὸν Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελο Μουρλά, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (Μαξιμόβιτς) τοῦ Θαυματουργοῦ, ὅπου καὶ ὁ χαριτόβρυτος τάφος τῆς μακαριστῆς Γεροντίσσης. →

← τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ἔχουν υἰοθετήσει τὸν Οἰκουμενισμό, παρὰ τὴν ἀντίδρασι τῆς ὑγιοῦς **Ἐκκλησιαστικῆς Συνειδήσεως**, ἡ ὁποία ἐκφράζεται καὶ ἀναδεικνύεται ποικιλοτρόπως.

Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνει! Μὲ σοφία πνευματικὴ καὶ διάκρισι, ἄς ἀποφεύγωμε τὸν θανάσιμο κίνδυνο νὰ ἀντιποιοῦμεθα ἐξουσιῶν Οἰκουμενικῆς Συνόδου· καὶ ταυτοχρόνως, «ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ», ἄς ἐργαζώμεθα μετὸ τρόπο σοβαρὸ καὶ ὑπεύθυνο γιὰ τὴν ἀφύπνισι τῆς **Συνοδικῆς Συνειδήσεως** τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς οὐσιαστικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς παναίρεσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Τὸ ὄραμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως ἦταν καὶ παραμένει ἐνωτικό· παρὰ τὴν ἀπαξιοτικὴν στάσι τῶν Οἰκουμενιστῶν ἀπέναντί μας, μένομε σταθεροί, χάριτι Θεοῦ, στὴν βίωσι τοῦ **Μυστηρίου τῆς Παραδόσεως διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων**, ἐκφράζομε ἐπίμονα τὴν πιστότητά μας στὸ **Πρωτεῖο τῆς Ἀληθείας**⁵ καὶ συνεχίζομε τὴν ἀσφαλῆ πορεία μας στὴν περιοχὴ τῆς **Ἀληθευούσης Ἀγάπης**, με

τὴν φιλάνθρωπην προσευχητικὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Μία καὶ Μοναδικὴ Ἐκκλησία, αὐτὴ ἡ Χώρα τῶν Ἀχωρήτων, θὰ δεχθῆ σύντομα τὴν μετάνοια τῶν Οἰκουμενιστῶν στὶς εὐρύχωρες ἀγκάλες Της.

Εἶθε ἡ Ἄκρατος Μήτηρ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Κυρία Θεοτόκος, νὰ θαυματουργήσῃ θαῦμα μέγα, ὥστε νὰ δοξασθῆ ὁ Πατὴρ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι «ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ»⁶. Ἀμήν.

Σὰς εὐχαριστιᾶς.

† **Ο' Ω.Κ.**

1. Ἐφεσ. δ' 15.

2. PG τ. 94, στλ. 1436Α.

3. **Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ**, Ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἡ Πατερικὴ στάσις τῶν Ὁρθοδόξων, σελ. 72, Ἀθήνα 1998.

4. **Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Θεοκλήτου**, «Ὁμιλία εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν ἐπὶ τῇ Θρονικῇ Ἑορτῇ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας (30.11.2007)», περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθ. 681/31.12.2007, σελ. 16.

5. **Ἐπισκόπου Ὠρεῶν Κυπριανοῦ**, «Τὸ Θεῖο Μυστήριον τοῦ Πρωτείου τῆς Ἀληθείας» (5/18.11.2007).

6. Ἐφεσ. γ' 21.

◀ • **Κατὰ** τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Θεοφιλέστατος ἀνέγνωσε λογύδριο εἰς μνήμην τῆς **Δούλης τοῦ Θεοῦ**, μὲ κεντρικὴ ἀναφορὰ στὸν **Φόβου τοῦ Θεοῦ**, ὡς τὴν «**Μεγάλῃ Κληρονομιά**, τὴν ὁποία μᾶς κληροδότησε ἡ Ἁγία Μητέρα μας Γερρόντισσα Κυπριανὴ». Τὸ λογύδριο δημοσιεύεται ἐν συνεχείᾳ.

♦ **Μετὰ** τὸ πέρασ τοῦ Ἱεροῦ Μνημοσύνου, οἱ Ἄδελφές τῆς Μονῆς συγκεντρώθηκαν γύρω ἀπὸ τὸν ἀνθισμένο τάφο τῆς ἀλημονήτου Γερροντίσσης («Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι») καὶ ἔψαλαν μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Κυπριανοῦ ἓνα ποίημα μὲ τίτλο: «Ἦσουν μιὰ Ἐνοιξη...», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ «ταπεινὴ δέηση μιᾶς ψυχῆς ποὺ ἀξιόθηκε νὰ αισθανθεῖ στὴ σκιά τῆς ἀείμνηστης Μητέρας μας τὴν εὐωδία μιᾶς “ἄλλης” Ἐνοιξης».

■ **Ὅπως** συνήθιζε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἡ αἰοίδιμος Γερρόντισσα: «Καὶ πάλιν καὶ πολ- λάκις· Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!».

† Ἀδ.Σ.

Ἡ Δούλη τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Φόβος τοῦ Θεοῦ

*Σεβαστὴ Γερρόντισσα Ταξιαρχία·
Σεμνὴ χορεία τῶν Μοναζουσῶν·
Θεοφιλῆς ὁμῆγυρις·*

Καὶ πάλι, δόξα τῷ Θεῷ, ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν...
Ἡ Δούλη τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀείμνηστος Γερρόντισσα Κυπριανὴ, ἡ Ἁγία Μητέρα μας, ἡ εὐλογημένη Κτητόρισσα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Σεμνείου, εὐρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Συ- νάξεώς μας.

«Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων»...

Ἡ μνήμη τῆς Δικαίας Μητέρας μας πρέπει νὰ γίνῃ μὲ ἐγκώμια· ὄχι ἀπλῶς μὲ ἓνα ἐγκώμιο.

Ὅλα τὰ ἐγκώμια αὐτὰ συνθέτουν ἓνα θαυμάσιο στεφάνι· εὐωδιαστό, μυρίπνοο, ὑπερφυσικό, ἄφθαρτο, πολυποίκιλο στεφάνι.

Καὶ τὸ στεφάνι αὐτό, πλεγμένο μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ γύρω καὶ ἐπά- νω καὶ μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας, εἶναι τὸ στεφάνι τοῦ **Φόβου τοῦ Θεοῦ**.

Ἡ εὐλογημένη Μητέρα μας καὶ ἐν Ὁσίαις Γερρόντισσα Κυπριανὴ ἦταν μιὰ γνήσια Δούλη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ εἶναι Τῆς, ἐκ νεότητος Αὐτῆς, εἶχε διαποτισθῆ ἀπὸ τὸν **Φόβου τοῦ Θεοῦ**.

* * *

Καὶ «ἠρώτησε τὸν Ἀββᾶν Παῖσιον τίς ποτε λέγων· Τί ποιήσω τῇ ψυχῇ μου, ὅτι ἀναισθητεῖ καὶ οὐ φοβεῖται τὸν Θεόν; Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐπελθε, κολλήθητι ἀνθρώπῳ φοβουμένῳ τὸν Θεόν· καὶ ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐκείνῳ, διδάσκη καὶ σὺ φοβεῖσθαι τὸν Θεόν».

(Τὸ Μέγα Γερροντικόν, τ. Γ', Κεφ. ΙΑ', § 57)

Ἡ ρίζα καὶ τὸ θεμέλιο καὶ ἡ πηγὴ καὶ τὸ ἀσφαλὲς πλάσιον ὄλων τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀρετῶν καὶ θείων δωρεῶν εἶναι ὁ **Φόβος τοῦ Θεοῦ**.

«**Κύριε**», εὐχεται ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «ἐμφύτευσον ἐν ἐμοὶ τὴν ρίζαν τῶν ἀγαθῶν, τὸν φόβον Σου».

Κύριε, κράζει ὁ ἱερὸς Ψαλμωδός, «καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου τὰς σάρκας μου»! (Ψαλμ. ρη΄ 120).

Στὴν καρδιά τῆς ἐν Ὁσείαις Μητρὸς ἡμῶν Κυπριανῆς εἶχε ἐμφυτευθῆ ὑπὸ τῆς Δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου ὁ **Φόβος τοῦ Θεοῦ**: οἱ σάρκες Αὐτῆς εἶχαν καθηλωθῆ ἀπὸ τὸν **Φόβο τοῦ Θεοῦ**: ἡ ὑπαρξίς Της εἶχε σταυρωθῆ στὸν σταυρὸ τοῦ **Φόβου τοῦ Θεοῦ**.

Ἀτενίζοντας τὴν Ἐσταυρωμένη Μητέρα μας, ἐμάθαμε ἐμπράκτως τὸν **Φόβο τοῦ Θεοῦ**.

Ἡ Μητεροῦλα μας Κυπριανὴ μᾶς ἐδίδαξε τὸν αὐτο-ἐλεγχὸ καὶ τὴν αὐτο-κριτικὴ αὐτὸς ὁ «ἐλεγχος ἐν τῇ καρδίᾳ» γεννᾷ τὸν **Φόβο τοῦ Θεοῦ**.

Καὶ «τί ἔστιν ἔλεγχος;». Ἐλεγχος εἶναι

«ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐν παντὶ πράγματι ἐλέγχη τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, λέγων αὐτῇ· Μνησθητι ὅτι δεῖ σε τῷ Θεῷ ἀπαντῆσαι... Τί θέλω ἐγὼ μετὰ ἀνθρώπου;».

(Αὐτόθι, τ. Α΄, Κεφ. Γ΄, § 57)

Μὴ λησμονῆς τὴν ὥρα τοῦ θανάτου, ὅτι θὰ σταθῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ... Γιὰ ποῖο λόγο λοιπὸν ἀνακατεύσει μετὰ τὰ ἀνθρώπινα;...

Ὁ Φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ἀσφαλὴς ὁδηγὸς μας στὴν **Νηπτικὴ Ἔργασία**, τὸν **Φωτισμὸ τῆς Καρδίας** καὶ τὴν **καλλιέργεια τῆς Ἀνδρείας** κατὰ τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν καὶ τῶν ποικίλων ἐπιβουλῶν τοῦ πονηροῦ.

Εἶπεν ὁ Ἀββᾶς Ἰάκωβος:

«Ὡσπερ **λύχνος ἐν σκοτεινῶ κοιτῶνι (θαλάμῳ) φωτίζει**, οὕτως καὶ ὁ **φόβος τοῦ Θεοῦ**: ὅταν ἔλθῃ εἰς καρδίαν ἀνθρώπου, φωτίζει αὐτὴν καὶ διδάσκει πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ».

(Αὐτόθι, § 21)

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες θεωροῦν τὸν **Φόβο τοῦ Θεοῦ** ὡς τὸ «μέγα» καὶ πύρινο «ἐργαλεῖον» κατὰ τοῦ φθονεροῦ σατανᾶ, ὁ ὁποῖος μᾶς προσεγγίζει ἐπικίνδυνα.

«**Λάβε σεαυτῷ πῦρ, ὃ ἐστὶν ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡνίκα ἔρχεται σοι ἐγγίσει, ὡς καλὰ μὴ καίεται ὑπὸ τοῦ πυρός: οὐ γὰρ ἰσχύει πονηρὰ κατὰ τοῦ ἔχοντος τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ**».

(Αὐτόθι, Κεφ. Α΄, § 119)

* * *

Αὐτὸς ὁ Φόβος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγνὸς καὶ καθαρτικὸς καὶ φωτιστικὸς καὶ θεωτικὸς, ἔχω τὴν πεποίθησι, ὅτι εἶναι ἡ μεγάλη **Κληρονομία**, τὴν ὁποία μᾶς ἐκληροδότησε ἡ Ἁγία Μητέρα μας Γερόντισσα Κυπριανή, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ πολυσεβάστου Πατέρα καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ.

Καὶ ἔχω ἐπίσης τὴν ταπεινὴ αἴσθησι, ὅτι ἡ **Κληρονομία** αὐτὴ δὲν παρέμεινε ἓνα νεκρὸ κεφάλαιο, ἓνα θαμμένο τάλαντο· ἦδη αὐξάνεται καὶ παράγει καρποὺς εἰς τριάκοντα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν.

Δεῦτε, λοιπὸν, ἀντλήσωμεν ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου **Φόβου τοῦ Θεοῦ** μετ' εὐφροσύνης!...

Ἀρχὴ καὶ μέσον καὶ τέλος Σοφίας εἶναι ὁ **Φόβος τοῦ Θεοῦ**... Μᾶς ἐξαγνίζει, μᾶς φωτίζει, μᾶς καθιστᾷ κατὰ χάριν υἱοὺς καὶ θυγατέρας Θεοῦ. →

Ἐπίσκεψις στὴν Ἰταλία

ΤΗΝ Κυριακὴ Β΄ Νηστειῶν, 10/23.3.2008, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη, κατόπιν προσκλήσεως, στὴν ρουμανικὴ Ἔνορία τῆς Βαιοφόρου στὴν Ρώμη τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία ὑπάγεται στὴν Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τοῦ Πατρὸς Ἡμερολογίου ἐν Ρουμανία. Ἐλειτούργησε μὲ τὸν Ἐφημέριο αὐτῆς Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Σεβαστιανὸ Μογκαρτζάν, ἀνεψιὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Βλασίου, καὶ τὸν ἐπίσης ἐπισκέπτῃ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Μιχαὴλ Μαρκιντάν, ἀπὸ τὴν Ρουμανία, τῇ συμμετοχῇ μεγάλου πλήθους εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Ρουμάνων μεταναστῶν.

• **Τὸ ἀπόγευμα** τῆς Κυριακῆς, ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης μετέβη στὴν πόλι τῆς Πιστόιας, ἔδρα τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ, ὅπου ἔλαβε μέρος στὸ καθιερωμένο ἐτήσιο Συνέδριο τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων στὴν Ἰταλία, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέλος. Τὸ Συνέδριο, στὸ ὁποῖο προηῆδρευσε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. κ. Σιλουανός, Ἐξαρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Ἰταλία, ἐπραγματοποιήθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὴν Πιστόια. Ἔλαβαν μέρος Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐνοριῶν καὶ Κοινοτήτων τόσο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὅσο καὶ τῶν Ρουμάνων Ἀδελφῶν, πρὸς ρύθμισιν διοικητικῶν θεμάτων.

• **Ὁ Θεοφιλ.** κ. Ἀμβρόσιος ἐπέστρεψε, βοηθεῖα Θεοῦ, ἀεροπορικῶς στὴν Ἑλλάδα τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας, 11/24.3.2008.

• **Ἐν συνουσίᾳ**, ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανός μαζί μὲ τὸν Θεοφιλ. Μεθώνης καὶ Κληρικοὺς τοῦ μετέβησαν σὲ ὄρεινὴ περιοχὴ πλησίον τῆς Πιστόιας, προκειμένου νὰ ἴδουν τὸ κτήριο, τὸ ὁποῖο πρόκειται νὰ παραχωρήσῃ τὸ τοπικὸ Δασαρχεῖο γιὰ νὰ διαρρυθμισθῇ καταλλήλως, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῇ στὸ μέλλον, Θεοῦ θέλοντος, ὡς Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονή. Τὸ γεγονός τοῦτο θεωρεῖται ἰδιαίτερα ἐλπιδοφόρο καὶ χαρμόσυνο γιὰ τὴν παρουσία καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἐπαρχίας στὴν Ἰταλία.

← **Ἀπαρχιστρώνει** τὸν Βασιλέα Νοῦ ἀπὸ τὶς ἐμπαθεῖς προσκολλήσεις καὶ τὶς μάταιες περιπλανήσεις· εἰσάγει Αὐτὸν στὸν Οἶκο Του, τὸ ἐσώτατο εἶναι μας, τὴν **Καρδιά**· αἰχμαλωτίζει Αὐτὸν εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀέναη προσοχὴ στὴν **Εὐχὴ** τοῦ Ἰησοῦ· βιάζει Αὐτὸν νὰ ἀκούῃ μόνον τὴν **Εὐχὴ**, τὴν ὁποία βοᾷ ὁ ἐνδιάθετος λόγος· καθαίρει αὐτὸν ἀπὸ κάθε ἀλλότρια πρόσμειξι· καὶ ἐνώνει Αὐτόν, ἀρρήτῳ καὶ θεοποιῶ ἐνώσει, στὸν μυστικὸ θάλαμο τῆς **Καρδίας**, μὲ τὸν Οὐράνιο Νυμφίον Χριστό·

ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, εὐχαριστία, προσκύνησις καὶ ἀγάπη καὶ πόθος καὶ ἔρωσις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐтна Καλιфорνίας

ΤΗΝ Κυριακὴ Β΄ Νηστειῶν, 10/23.3.2008 ἐκ.ήμ., ἐώρτασε ἡ Ἱερὰ Ἀνδρῶα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἐтна Καλιфорνίας τῶν Η.Π.Α., ἔδρα τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Ἀμερικὴ.

Στὴν ἐόρτιο ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἐтна κ. Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου συνελειτούργησε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ρίτσμοντ καὶ Νέας Ὑόρκης κ. Ἀνδρόνικος, τῆς «Προσωρινῆς Ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως» τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Ταυρίδος καὶ Ὁδοσοῦ κ. Ἀγαθάγγελο.

• Ὑπενθυμίζεται, ὅτι στὴν χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ἀνδρονίκου, κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριο στὴν Ὁδοσοῦ, εἶχαν λάβει μέρος δύο Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

Ἐπίσης, στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, Ἡγούμενος τῆς πανηγυριζούσης Μονῆς, ὁ Πρωτοπρ. π. Δαβὶδ Κόουνι, οἱ Πρεσβύτεροι π. Ἱερώνυμος Ζουμπρίκου καὶ π. Γεώργιος Μαυρομάτης, ὁ Πρωτοδιάκονος τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀνδρονίκου Ἰῶβ Τσεμερῶβ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος τῆς Μονῆς Νεκτάριος. Παρέστη δὲ συμπροσευχομένη ἡ Γερόντισσα τῆς πλησιοχώρου Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἐλισάβετ Ἡγουμένη Ἐλισάβετ Μοναχὴ μετὰ τῆς Συνοδίας αὐτῆς, καθὼς καὶ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ τῆς Ἐξαρχίας.

Οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρία τοῦ χαρμοσύνου αὐτοῦ συνεορτασμοῦ ἐνόητος καὶ κοινωνίας, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ συζητήσουν ἀδελφικά, μὲ σύμπνοια καὶ ἀλληλοκατανόησι, γιὰ τὴν κατάστασι τῶν μικρῶν τῶν Κοινοτήτων στὴν Ἀμερικὴ· συνεφώνησαν δὲ νὰ συνεργασθοῦν, ὡς ἐκπρόσωποι τῶν δύο Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, στὴν πνευματικὴ καὶ ποιμαντικὴ καθοδήγησι τῶν Ἐνοριῶν καὶ Μονῶν τους, διατηροῦντες καὶ καλλιεργοῦντες στενοὺς πνευματικῶς δεσμοὺς μετὰ τῶν δύο Ἐξαρχιῶν. Τοῦτο ἀπεφασίσθη, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐνισχυθῇ ἡ πνευματικότητα τῶν Κληρικῶν καὶ Πιστῶν τους καὶ νὰ ἐνθαρρυνθοῦν οἱ ἀδελφικὲς ἐπαφές καὶ ἡ εὐλογημένη συνεργασία μετὰ τους, πρὸς εὐδῶσιον τοῦ κοινου ἁγῶνος.

Εἶθε ἡ προσπάθεια ἐμβαθύνσεως τῆς ἐνότητος τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν στὴν Ἀμερικὴ νὰ ἀποφέρῃ ἀγαθοὺς καρποὺς, πρὸς δόξαν Θεοῦ!

Ἐπίσκεψις στὶς Φυλακὲς Δομοκοῦ

ΤΗΝ Κυριακὴ Β΄ τῶν Νηστειῶν, 10/23.3.2008, πραγματοποιήθηκε, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, μία ἀκόμη ἐξόρμησι ἀγάπης καὶ προσφορᾶς, αὐτὴ τὴν φορὰ στὶς Ἀνδρικὲς Φυλακὲς Δομοκοῦ Φθιώτιδος.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς εὐλογημένης αὐτῆς ἐξορμήσεως ἦταν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, συμμετεῖχαν δὲ δύο Μοναχοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, ἡ Καθηγουμένη καὶ μία Μοναχὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν, δύο Μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, μία Μοναχὴ τοῦ Ἡσυχαστηρίου Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν, ὡς καὶ 50 περίπου Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές, κυρίως μέλη τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλᾶρετος ὁ Ἐλεήμων», ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα.

Στὶς Φυλακὲς Δομοκοῦ συνήντησαν ἀρχικῶς μερικοὺς ἐκ τῶν πλέον ἀπόρων Κρατουμένων, στοὺς ὁποίους προσέφεραν εὐχές, παρηγορία καὶ ἐνίσχυσι, καθὼς καὶ δῶρα σὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανός καὶ μερικὰ μέλη ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν, εἰσῆλθαν στὰ ἐνδότερα τῶν Φυλακῶν. Ἔτσι, ἀξιώθηκαν τελικὰ νὰ ἔλθουν σὲ ἐπικοινωνία μὲ 200 περίπου Κρατουμένους.

Ἐπίσης, ὄλοι οἱ ἐπισκέπτες εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἰδοῦν τὸν νεόδμητο Ναὸ τῶν Φυλακῶν, ὁ ὁποῖος χρῆζει τῶν ἀπαραιτήτων λειτουργικῶν σκευῶν καὶ εἰδῶν, προκειμένου νὰ λειτουργήσῃ, καὶ ὑποσχέθηκαν συνδρομὴ στὸ ἱερὸ αὐτὸ ἔργο.

Ἐπὶ τόπου δέ, διεξήχθη ἔρανος μεταξὺ τῶν Ἀδελφῶν καὶ μὲ τὸ ποσὸ πού συγκεντρώθηκε ἀποφυλακίσθηκε ἓνας Κρατούμενος.

Ἡ πολυωφελὴς αὐτὴ πολύωρος ἐπίσκεψις στὶς Ἀνδρικὲς Φυλακὲς Δομοκοῦ, ἦταν ἄλλη μία εὐκαιρία ἀναδειξέως καὶ ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁρθοδόξου Συλλογικοῦ Ἐθελοντισμοῦ, μὲ τὸ εὐλογημένο σύνθημα:

ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ, Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ!

Κουρές Μοναχῶν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων

Τὸ Β' Σάββατο τῶν Νηστειῶν, 9.3.2008 ἐκ.ἡμ., μνήμη τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ὡς καὶ τὸ Γ' Σάββατο, 16.3.2008 ἐκ.ἡμ., παραμονὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, στὸ Ἱερὸ Γυναικεῖο Κοινόβιο τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ἐκάθησαν

ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ τοῦ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ (Γέροντος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς), Μεγαλόσχημες Μοναχῆς οἱ Ἀδελφές γ. Ταξιαρχία (κατὰ κόσμον Ἀδαμαντία Α. Γιατράκου, γεν. 1981), γ. Θεοδοσία (Θεοδώρα Ν. Μαγδαληνοῦ, γεν. 1985), κατὰ σάρκα θυγατέρες πνευματικῶν τέκνων τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου, οἱ ὁποῖες προσήλθαν στὴν Μονὴ τὸ 2000 καὶ τὸ 1999, ὡς καὶ ἡ γ. Μαγδαληνὴ (Maria Jonsved, γεν.

1975, σπουδῆς Κοινωνικὴ Ψυχολογία), προσήλυτος ἐκ Σουηδίας, ἡ ὁποία προσήλθε στὴν Μονὴ τὸ 2001, μόλις ἓνα ἔτος μετὰ τὴν Βάπτισίς της.

• **Ἐπίσης**, κατὰ τὸ Β' Σάββατο, ἐκάθη Ρασοφόρος Μοναχὴ ἡ Δόκιμος Ἀδελφὴ Ἑλένη Σιμίον ἐκ Ρουμανίας (γεν. 1980, σπουδῆς Φιλοσοφία), πνευματικὸ τέκνο τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ, ἡ ὁποία προσήλθε στὴν Μονὴ τὸ 2006, μετὰ τὴν προοπτικὴ, Θεοῦ θέλοντος, νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τὴν ἀπαιτουμένη προετοιμασία στὴν Ἱταλία γιὰ τὴν ἰδρυσι Γυναικείας Μονῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Σιλουανοῦ. Ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰουστίνα Μοναχῆ.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀπηύθυνε στὶς νεόκουρες Ἀδελφές λογύδριο μὲ κεντρικὸ θέμα: «**Ἡ πορεία τοῦ Μοναχοῦ “ἐν ἐπιστήμῃ”**», («μετὰ γνώσεως» καὶ «ἐν γνώσει»), καὶ τίς εὐχήθηκε «ἢ πνευματικὴ τους ἔνωσι μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ νὰ γίνεται ὁσημέραι βαθυτέρα καὶ θερμότερη».

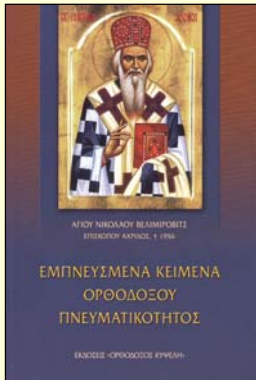
† Ἀδ.Σ.

Ἡ σωτήρια Ἐπαφή με τὸν Θεό*

Ἁγίου Ἐπισκόπου Νικολάου Βελμιρόβιτς († 5.3.1956)

ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ Χριστιανοὶ ἀποζητοῦν τὴν ἀδιάλειπτη ἐπαφή με τὸ Θεό, μάλιστα τὴν ἄμεση ἐπαφή. Δύο εἶναι οἱ σημαντικότεροι τρόποι γιὰ τὴν πραγμάτωση τούτης τῆς ἐπαφῆς: ἡ **Μετάληψη** καὶ ἡ **ἑσωτερικὴ προσευχή**. Λαμβάνοντας μέσα μας τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀνακαινίζουμε ὅλο τὸ εἶναι μας καὶ τὸ χριστοποιοῦμε, ἐνδύομαστε τὸν Χριστό. Ἔτσι ἐντὸς μας σταδιακά, ὁ Χριστὸς παίρνει τὴ θέση μας, ζῆ καὶ ἀνατύσσεται ἐντὸς μας, μέχρις ὅτου καταστῆ τὸ ὑποκείμενο καὶ ἐμεῖς τὸ ἀντίθετο καὶ μέχρι ἐμεῖς -ἀπογεωπονημένοι καὶ θεωμένοι- φτάσουμε στὴν κατάσταση ποὺ θὰ ἀναβοήσουμε μαζί με τὸν Ἀπόστολο: *τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα* (Β΄ Κορ. 5, 17). Σὲ τούτῃ τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου, τὸ Δόγμα τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ μέσα στὸ σῶμα τῆς Παρθένου, ἀποκτᾶ τὴν πρακτικὴ του σημασία γιὰ τὸν καθένα μας ξεχωριστά.

Μὲ τὴν ἐσωτερικὴ προσευχὴ μπορεῖ νὰ ἀσχοληθεῖ ὁ κάθε χριστιανός, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσχολοῦνται με αὐτὴν οἱ Ὁρθόδοξοι Μοναχοί, βοῶντας μέσα στὴν καρδιά τους: *Κύριε Ἰησοῦ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν*. Τοῦτα εἶναι ἐκεῖνα τὰ λόγια ποὺ ἀναφέρει ὁ Ἅπ. Παῦλος. Μὲ τούτῃ τὴν ἀπλή, ἀλλὰ τέλεια προσευχὴ, μπορεῖ νὰ ἐκπληρωθεῖ ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου: *Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε*. Τί εἶδους εἶναι οἱ καρποὶ τῆς εὐεργεσίας ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τούτῃ τὴν προσευχὴ, τὸ γνωρίζει καλύτερα ἐκεῖνος ποὺ ἀσχολεῖται με αὐτὴν καὶ κατόπιν ἐκεῖνος ποὺ ἔχει συναναστραφεῖ με Μοναχοὺς καὶ Μοναχές, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν αὐτὴ τὴν εὐχὴ καὶ τέλος, ἐκεῖνος ποὺ ἔχει διαβάσει τὸ Βίο τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τοῦ Ὁσίου Βασιλείου, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ ἀναριθμητῶν ἄλλων ἁγιασμένων Πατέρων καὶ Μητέρων κατὰ τὴ μακρὰ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μέχρι σήμερα.

Ὁ κύριος καρπὸς αὐτῆς τῆς προσευχῆς εἶναι ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου διατηρεῖ συνεχῆ ἐπαφή με τὸ Θεό καὶ ἀπὸ τούτῃ τὴν ἐπαφή φλέγεται ἡ καρδιά ἀπὸ τὴν πρὸς τὸ Θεὸ ἀγάπη. Ἀποκτᾶται ἡ ἀπάθεια καὶ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἀπ' ὅσα ὁ κόσμος προσφέρει. Αὐξάνει ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ πεθάνει τὸ συντομότερο καὶ νὰ συναντηθεῖ στὸν ἄλλο κόσμον με τὸν ἀγαπημένο Κύριο. Ὅταν γιὰ τὸν Ἅγιο Παφνούτιο τοῦ Μπόροβο ἔφτασε ἡ μέρα τοῦ θανάτου του φώναξε ὄλος χαρὰ: *Ἴδου ἡ ἡμέρα Κυρίου, εὐφράνθητε ἄνθρωποι, ἰδοὺ πλησίασε (εἰς ἐμὲ) ἡ ποθητὴ ἡμέρα!* Ἡ ἀφοβία μπροστὰ στὸ θάνατο, ἀκόμη καὶ ἡ ἐπιθυμία γιὰ νὰ ἀποχωριστεῖ ὁ ἄνθρωπος τὸ συντομότερο ἀπὸ αὐτὸ τὸν κόσμον, κατέστησε αὐτοὺς τοὺς πνευματοφόρους ἄνδρες, τοὺς μεγαλύτερους ἥρωες στὴν ἱστορία τῆς γῆς.

(*) Ἁγίου Νικολάου Βελμιρόβιτς, Ἐπισκόπου Ἀχρίδος, † 1956, *Εμπνευσμένα Κείμενα Ὁρθόδοξου Πνευματικότητος, Μέρος Τρίτο: Ἐκατὸ Πνευματικὰ Κεφάλαια, §§ 85-87, σελ. 159-160, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2007.*

**ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΤΡΟΥΛΛΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ**

1. ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ΣΕ ΔΟΞΑ

2. ΧΕΡΟΥΒΙΜ(4), ΣΕΡΑΦΕΙΜ(4), ΘΡΟΝΟΙ(4)

3. ΔΥΝΑΜΕΙΣ(4), ΚΥΡΙΟΤΗΤΕΣ(4), ΕΞΟΥΣΙΑΙ(4)

4. ΑΡΧΑΙ(4), ΑΓΓΕΛΟΙ(4),

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ(ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΡΑΦΑΗΛ, ΟΥΡΙΗΛ)

**5. ΠΡΟΦΗΤΑΙ (ΜΩΥΣΗΣ, ΗΛΙΑΣ, ΗΣΑΙΑΣ, ΙΕΡΕΜΙΑΣ,
ΙΕΖΕΚΙΗΛ, ΔΑΝΙΗΛ, ΔΑΥΙΔ, ΣΑΜΟΥΗΛ, ΑΒΒΑΚΟΥΜ,
ΑΜΩΣ, ΕΛΙΣΑΙΟΣ, ΙΩΝΑΣ)**

• Έμβάσματα αποστέλλονται με ταχυδρομική επίταγή στην διεύθυνση:
Ιερά Μονή Αγίου Κυπριανού, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ

• ή κατατίθενται στους εξής αριθμούς λογαριασμών μας στις Τράπεζες:
ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68
και EUROBANK: 0026-0273-95-0100391131.

